

2008MME172 bijlage 1

Provinciaal Uitvoeringsprogramma Externe Veiligheid

Provincie Utrecht
2009-2010

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
Actualisatie van het PUEV 2006-2010 voor het jaar 2009	ii
SAMENVATTING PROVINCIAAL UITVOERINGSPROGRAMMA EXTERNE VEILIGHEID 2006-2010	ii
1. INLEIDING	1
1.1 Van PUEV1 naar PUEV2: een toelichting	1
1.2 Het tweede Utrechts uitvoeringsprogramma: PUEV2	1
2. STARTEN VANUIT AMBITIE EN DOELEN	4
2.1 Ambitie	4
2.2 Vertrekpunt voor ambitie en doelen: stand van zaken ultimo 2005	4
2.3 De ambitie uitgewerkt: doelen voor 2010	10
2.4 Confrontatie ambitie/doelen versus stand van zaken: de opgave voor 2006-2010	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
3. VAN AMBITIE EN DOELEN NAAR DE UITVOERING: PROJECTEN EN ACTIVITEITEN	16
4. HET UITVOERINGSPROGRAMMA OP EEN RIJ	25
4.1 Inleiding	25
4.2 Totaalbeeld op het niveau van de onderdelen van de menukaart	27
5. DE PROGRAMMASTRUCTUUR	27
5.1 Organisatie van de uitvoering	27
5.2 Programmamanagement	28

SAMENVATTING PROVINCIAAL UITVOERINGSPROGRAMMA EXTERNE VEILIGHEID 2009-2010

Extra rijksmiddelen voor externe veiligheid

Na de ramp in Enschedé heeft er een beleidsintensivering plaatsgevonden om risico's voor externe veiligheid te verminderen. Hiervoor zijn in 2 subsidieregelingen extra middelen beschikbaar gesteld aan de provincie. De provincie heeft in het realiseren van een adequate uitvoering van externe veiligheid een regiefunctie. De subsidieregeling voor 2004-2005 was bedoeld om de grootste achterstanden in te lopen. De subsidieregeling voor 2006-2010 is bedoeld om toe te werken naar een structureel adequate uitvoering van externe veiligheid. Na 2010 zullen de middelen worden versleuteld naar de fondsen om de structurele uitvoering van de activiteiten voort te zetten.

Provinciaal Uitvoeringsprogramma Externe Veiligheid 2006-2010

In overleg met de Utrechtse gemeenten, brandweer, milieudiensten en veiligheidsregio is voor 2006 tot en met 2010 een nieuw programma opgesteld. Dit programma is gebaseerd op de ervaringen die met het programma 2004-2005 zijn opgedaan en de wensen van de betrokken organisaties voor de komende jaren.

Het zwaartepunt voor de uitvoering van het programma ligt bij de provincie, grotere gemeenten, milieudiensten, de veiligheidsregio (regionale brandweer). Het netwerk van 'sleutelfiguren' dat op basis van het PUEV 2004-2005 is opgebouwd, wordt versterkt. Er wordt toegewerkt naar structurele en duurzame samenwerkingsvormen. Dit moet leiden tot voldoende 'kritische massa' om de externe veiligheidstaken kosteneffectief te kunnen uitvoeren.

Inhoudelijke doelen van het programma

Risico-inventarisatie

Het risicoregister is gevuld met de gegevens over de risicovolle inrichtingen (zeer brandbare, explosieve, giftige stoffen) en moet bijgehouden worden. Vanaf 2007 is het register gevuld en bijgehouden. Inmiddels is in 2008 de regeling aangepast waardoor nieuwe gegevens moesten worden ingevoerd. De beheersfase start voor deze aangepaste regeling in 2009.

Externe veiligheid in vergunningen en handhaving

De acties in het kader van het PUEV 2006-2010 richten zich met name op de vergunningverlening en het Beterzo-traject waarin handhaving van BRZO-bedrijven door samenwerkende partners centraal staat. De overige handhavingsactiviteiten vinden plaats in het kader van de samenwerkingsafspraken die bestuurlijk zijn gemaakt over handhaving. De provincie Utrecht voert de BRZO-taken uit voor de gemeenten Nieuwegein, Rhenen, Almere en de provincie Flevoland. Utrecht werkt daarnaast nauw samen met de provincies Gelderland en Overijssel.

Vanaf 2006 is er sprake van een beheersfase. Dat betekent dat het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen wordt toegepast bij de verlening van nieuwe vergunningen en wijziging van bestaande vergunningen.

Saneringen

De doelstelling om in 2007 de urgente saneringen af te ronden is gerealiseerd in 2007. Met urgente saneringen wordt bedoeld situaties waarbij er kwetsbare functies zich bevinden in de 10-5 contour van het plaatsgebonden risico.

Naar verwachting zal de doelstelling om in 2010 de minder urgente saneringen (=kwetsbare functies in de 10-6 contour van het plaatsgebonden risico) te realiseren volgens planning worden gehaald.

Transport van gevaarlijke stoffen

Vanaf 2010 wil de provincie een aanmerkelijke verbetering van externe veiligheid realiseren op het gebied van transport: handhavingsactiviteiten starten, knelpunten reduceren met 50%.

Medio 2008 hebben 24 van de 29 gemeenten een routing ingevoerd. Woerden, Loenen en Vianen moet nog een besluit nemen. Voor een aantal gemeenten geldt dat ontwikkelingen van het landelijk basisnet afgewacht worden voordat een routing wordt vastgesteld. Dit hangt samen met het gegeven dat deze gemeenten aan een doorgaande route liggen waarvoor geen alternatieve route binnen de gemeente aangewezen kan worden (Lopik, De Ronde Venen).

De handhaving van het routenet is nog een punt van aandacht. In 2008 is de problematiek aangekaart in bestuurlijk overleg. Er wordt naar gestreefd om de handhaving door de regionale verkeerspolitie te laten uitvoeren. Vervolgacties vinden plaats in 2009.

In 2006 is door het rijk in overleg met provincies, gemeenten en bedrijfsleven gestart met de uitwerking van een landelijk basisnet voor vervoer van gevaarlijke stoffen voor rijkswegen, spoorwegen, waterwegen. Doel van dit basisnet is om het vervoer van gevaarlijke stoffen en de ruimtelijke ontwikkelingen zodanig vorm te geven dat er zo min mogelijk risicoknelpunten optreden. De totstandbrenging van het basisnet vergt meer tijd dan aanvankelijk was gepland. Naar verwachting zal het Basisnet in 2008 voor wegen en vaarwegen zijn afgerond. Daarna zullen de uitkomsten worden vastgelegd in regelgeving (Besluit Transport Externe Veiligheid, en aanpassing. Voor het spoor wordt de afronding voorzien in 2009. Dit heeft consequenties voor de uitwerking van een provinciale visie ten aanzien van het onderliggende wegennet.

Voor het transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen is regelgeving in de maak. In 2009 wordt bekend welke consequenties dit heeft op de uitvoering van het programma.

Ruimtelijke ordening

In 2006 was in 60% van de ontwerp bestemmingsplannen externe veiligheid goed verwerkt. In 2007 is dit percentage gestegen tot 85% Dit is een resultaat van:

- Opname van een toetsingskader voor externe veiligheid in het streekplan.
- Een serieuze toetsing van ruimtelijke plannen op externe veiligheid in de afgelopen jaren.
- De ontwikkeling van een signaleringskaart voor ruimtelijke ordening en externe veiligheid. Vroegtijdig overleg met gemeenten.
- En afstemming van de advisering t.a.v. ruimtelijke plannen tussen milieudiensten, veiligheidsregio en provincie.

Voor 2010 streven we naar 100 %

Verantwoording groepsrisico

Met de verantwoording van het groepsrisico is inmiddels veel ervaring opgedaan. In 2008 wordt aan de hand van ervaringen die de brandweer bepaald of gemeenten voldoende rekening houden met zelfredzaamheid en rampenbestrijding in de vergunningverlening. De beheersfase zal naar verwachting in 2009 optreden.

Structuurvisie voor externe veiligheid

Een aantal gemeenten heeft een structuurvisie ontwikkeld: Zuidwest Utrecht (Houten, Nieuwegein, Lopik, IJsselstein), Veenendaal, Amersfoort en Utrecht.

In 2009 ontwikkelen gemeenten in het kader van de nieuwe Wet op de ruimtelijke ordening een structuurvisie. Dat is een mooie gelegenheid om daarin externe veiligheid goed uit te werken. De middelen die voor RO A1 zijn gereserveerd in 2009 mogen ook worden aangewend t.b.v. het uitwerken van de externe veiligheidsparagraaf in de structuurvisie.

Risicocommunicatie.

Dit onderwerp was de eerste jaren van het programma op landelijk niveau nog sterk in beweging, waarbij de groeiende behoefte aan informatie en openbaarheid van gegevens na Enschede indruiste tegen de groeiende behoefte om met het oog op mogelijke terroristische aanslagen gevoelige informatie niet openbaar te maken. Daarnaast is recentelijk bepaald dat vooral de Veiligheidsregio een taak heeft in de vormgeving van risicocommunicatie. Dit terwijl de rol, taken en verantwoordelijkheden van de veiligheidsregio's nog sterk in ontwikkeling zijn.

De communicatie binnen het programma is thans vooral gericht op:

- kennisoverdracht binnen de organisaties over externe veiligheid;
- het laten zien wat de overheid doet om de kans op calamiteiten te verkleinen;
- de uitvoering van de wettelijk voorgeschreven communicatie (ter inzage legging bestemmingsplannen/vergunningen, aanschrijving omwonenden en inspraak).

De groei in de inzet voor communicatie zit in de periode tot en met 2009, daarna begint de beheersfase.

Organisatorische versterking en professionalisering

Dit onderdeel hangt nauw samen met het doel van het programma. De kritische massa zit bij de grotere gemeenten, de milieudiensten, de veiligheidsregio en de provincie Utrecht. Deze zijn ambtelijk verenigd in een projectgroep die gezamenlijk actief toewerkt naar een structurele uitvoering. Er is bij deze organisaties structurele formatie beschikbaar en er is grotendeels voldaan aan de behoefte aan scholing.

De projectgroep fungeert als een kennisnetwerk waarin informatie en ervaringen worden uitgewisseld. In 2009 zal aan de hand van de ingevulde maatlat externe veiligheid (zie onder) worden bepaald of en zo ja hoe de samenwerking wordt versterkt.

De doelmatigheid wordt ook vergroot door interprovinciale samenwerking via het landelijk netwerk van programmaleiders externe veiligheid. De gezamenlijke provincies stellen jaarlijks ca. € 1 mln beschikbaar. De provincie Utrecht is samen met Zuid-Holland en Brabant belast met de coördinatie van de samenwerking.

Maatlat externe veiligheid

Op landelijk niveau is er een door IPO-VNG en Rijk in 2007 een maatlat voor externe veiligheid ontwikkeld. In de maatlat is aangegeven welke kennis- en ervaringsniveau

nodig is binnen de organisaties die zich bezighouden met externe veiligheid. In 2008 wordt bepaald in welke mate provincie en gemeenten voldoen aan de maatlat. Bij het schrijven van dit programma was er nog niet een compleet beeld. Wel is gebleken dat bij een aantal kleinere gemeenten onvoldoende basiskennis beschikbaar is die opgelost kunnen worden door intensievere samenwerking met milieudienst of buurgemeente. Verder kan al worden geconstateerd dat door intensievere samenwerking binnen de PUEV projectgroep voldaan kan worden aan die onderdelen waarvoor elke afzonderlijke deelnemer niet helemaal voldoet of niet voldoende kritische massa heeft. In 2009 zal een evaluatie plaatsvinden van de maatlat en worden bepaald op welke wijze de betrokken organisaties er aan kunnen voldoen.

Actualisatie van het PUEV 2006-2010 voor het jaar 2009

Wijzigingen

De wijzigingen in 2009 hebben met name betrekking op de onderdelen Transport gerelateerde activiteiten die vanwege de vertraagde totstandkoming van het landelijk basisnet later worden uitgevoerd. Vanwege de vertraagde ontwikkeling van het landelijk basisnet zullen in 2009 nog middelen nodig zijn voor de ontwikkeling van een beleidsvisie. De kosten zullen zoveel mogelijk worden gefinancierd uit provinciale middelen. Middelen die resteren in 2008 kunnen in 2009 ook voor dit doel worden aangewend.

Dit laatste geldt ook voor de handhaving van het vervoer van gevaarlijke stoffen.

Voor het transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen is regelgeving in de maak. In de loop van 2008 wordt duidelijk welke consequenties dit heeft op de uitvoering van het programma. Dit kan leiden tot verschuivingen in de besteding van middelen in 2009.

Nadat in 2009 de Maatlat Externe Veiligheid is ingevuld zal in 2009 worden bepaald welke consequenties hieraan verbonden moeten worden. Dit kan leiden tot verschuivingen in de besteding van middelen

Middelen die gereserveerd zijn voor de ruimtelijke ordening (Zie de RO-activiteiten) kunnen in 2009 ook worden ingezet voor de vaststelling van structuurvisies (SV). Middelen die resteren in 2008 kunnen in 2009 ook voor dit doel worden aangewend.

1. INLEIDING

1.1 Van PUEV1 naar PUEV2: een toelichting

Beleid voor externe veiligheid in ontwikkeling

Op het gebied van externe veiligheid is de afgelopen jaren nieuwe wet- en regelgeving ontwikkeld. Te denken valt aan het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI), het Registratiebesluit (RRGS) en de Circulaire Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen (CRNVGS). De uitvoering van deze wet- en regelgeving ligt met name bij de provincie, de gemeenten en de regionale brandweer. Daarbij zijn verschillende disciplines betrokken, waaronder milieu, ruimtelijke ordening en openbare orde en veiligheid.

Het eerste Utrechtse uitvoeringsprogramma: PUEV1

Voor de versterking van de uitvoering van het externe veiligheidsbeleid door andere overheden heeft het ministerie van VROM, op basis van een subsidieregeling, al in de periode 2004-2005 een bedrag van 20 miljoen euro beschikbaar gesteld, waarvan € 782.000 voor Utrecht. Om in aanmerking te komen voor de subsidie hebben provincie Utrecht, de Utrechtse gemeenten (inclusief de regionale milieudiensten) en de regionale brandweer samen een provinciaal uitvoeringsprogramma externe veiligheid opgesteld: PUEV1. Begin 2006 is de uitvoering van het eerste programma afgerond. Dit programma was met name bedoeld om de grootste achterstanden weg te werken. Paragraaf 2.2 schets een beeld van de stand van zaken.

Van PUEV1 naar PUEV2

Ook voor de periode 2006-2010 is geld beschikbaar voor provincies en gemeenten. Voor Utrecht is dat € 782.000 per jaar (N.B.: voor het eerste programma was dit geld beschikbaar voor een periode van twee jaar). Het doel van dit programma is om toe te gaan werken naar een adequate structurele uitvoering van externe veiligheid.

In PUEV2 is een aantal accenten aangebracht dat duidelijk anders is dan in PUEV1. Onderstaand kader beschrijft de belangrijkste daarvan.

- Allereerst omvat de looptijd van PUEV2 een periode van vijf jaren: van 2006 tot en met 2010. Hiervoor moet een meerjarig en voortschrijdend programma worden opgesteld, waarin het eerste jaar steeds concreet is uitgewerkt en de daaropvolgende jaren een goede doorkijk geven. Elk jaar zal de eerst volgende jaarschijf moeten worden geactualiseerd en geconcretiseerd.
- In de nieuwe subsidieregeling is nadrukkelijk aangegeven dat verwacht wordt dat in de programmaperiode een beweging op gang wordt gebracht van 'nieuwigheid naar routine'. Kenmerkend daarvoor is:
 - o Van projecten naar structurele activiteiten;
 - o Van inhuur van expertise naar aantrekken van expertise;
 - o Verankering van structurele samenwerking.
- Deze beweging is gericht op een tweetal belangrijke einddoelen:
 - o Een structurele uitvoering op een adequaat niveau;
 - o Structurele samenwerking op een effectief en efficiënt niveau.
- Om dit te bereiken is het nodig het programma op te stellen vanuit een duidelijke ambitie en doelen ('wat willen we bereiken') en op basis daarvan te kijken welke projecten en activiteiten daarbij passen ('wat is daarvoor nodig').
- Tenslotte omvat de nieuwe subsidieregeling een aantal wijzigingen met betrekking tot financiering (de mogelijkheid om budget aan te vragen op basis van vaste bedragen voor te leveren producten, zoals bijvoorbeeld het aantal te actualiseren vergunningen of

bestemmingsplannen), bevoorschotting (op kwartaalbasis) en verantwoording (in de laatste jaren minder frequent dan in de eerste jaren).

De criteria waaraan het nieuwe programma wordt getoetst zijn:

- De invulling van het provinciale programma draagt aantoonbaar bij aan het structureel voorzien van de formatie ten behoeve van de structurele uitvoering van de EV-taken;
- De invulling van het programma draagt aantoonbaar bij aan een structurele samenwerking tussen enerzijds provincie en gemeenten en anderzijds gemeenten onderling op een effectief en efficiënt schaalniveau;
- De uitvoering van het programma levert een aantoonbare en blijvende kwaliteitsimpuls aan externe veiligheid;
- Taakuitvoering die wettelijk verplicht is of binnenkort wordt, wordt door middel van het provinciale programma versterkt;
- Het programma streeft een evenwichtige keuze van projecten en activiteiten na, alsmede een gemotiveerde verdeling over de betrokken organisaties.

1.2 Het tweede Utrechts uitvoeringsprogramma: PUEV2

Opzet PUEV2: starten vanuit ambitie en doelen, doordenken in bijpassende projecten en activiteiten

Met bovenstaande bespiegelingen over het nieuw op te stellen programma, is de opgave voor het nieuwe programma helder:

- Het resultaat van PUEV1 als vertrekpunt;
- Denken vanuit ambitie en doelen ('wat willen we bereiken');
- Doordenken in bijpassende projecten en activiteiten ('wat is daarvoor nodig');
- En vervolgens structureren en organiseren van de uitvoering in een passende organisatie.

Totstandkomingsproces PUEV2

- Dit nieuwe programma is tot stand gebracht in een samenwerking tussen provincie, gemeenten, milieudiensten en regionale brandweer.

Leeswijzer PUEV2

Gekoppeld aan de opzet van PUEV2 is het programma als volgt opgebouwd:

- Hoofdstuk 2 beschrijft de stand van zaken en formuleert de ambitie (algemeen) en de doelen (per onderdeel van de menukaart) voor het programma. In kleuren is aangeduid of de voortgang volgens planning verloopt. Groen wil zeggen volgens planning, oranje wil zeggen dat er sprake is van vertraging maar dat de beoogde resultaten behaald zullen worden. Rood wil zeggen dat de beoogde resultaten niet gerealiseerd zullen worden;
- In hoofdstuk 3 zijn ambitie en doelen per onderdeel van de menukaart vertaald naar de projecten en activiteiten die nodig zijn om de doelen te realiseren;
- In hoofdstuk 4 (en bijlage 1 en het bijlagenboek) zijn de projecten en activiteiten nadere uitgewerkt: de kern van het uitvoeringsprogramma;
- En in hoofdstuk 5 tenslotte wordt ingegaan op de organisatie van de aansturing (programmamanagement) en de uitvoering van het programma.

2 STARTEN VANUIT AMBITIE EN DOELEN

2.1 Ambitie

In de subsidieregeling die ten grondslag ligt aan PUEV2 is de kern van de ambitie voor het nieuwe programma geformuleerd. Het gaat dan om:

- Structurele uitvoering van (minimaal de wettelijke) EV-taken op een adequaat niveau;
- Vormgeving en organisatie van deze uitvoering door middel van samenwerking op effectief en efficiënt schaalniveau.

In Utrecht is deze ambitie uit de subsidieregeling overgenomen en vervolgens geconcretiseerd in doelstellingen. Deze concretisering is allereerst inhoudelijk van aard. Voor alle inhoudelijke onderdelen van de menukaart zijn in paragraaf 2.3 de doelen voor 2010 geformuleerd:

- Risico-inventarisatie van risicovolle situaties;
- Externe veiligheid bij vergunningverlening en handhaving;
- Transport van gevaarlijke stoffen, zoals routing van het vervoer;
- Structuurvisie externe veiligheid;
- Ruimtelijke ordening en externe veiligheid;
- Verantwoording groepsrisico;
- Sanering;
- Risicocommunicatie.

Bij het formuleren van deze inhoudelijke doelstellingen is uiteraard de stand van zaken ultimo 2005 (i.c. het einde van PUEV1) nadrukkelijk in beschouwing genomen. Paragraaf 2.2 schets een beeld van deze stand van zaken.

Naast de inhoudelijke doelstellingen zijn doelstellingen geformuleerd over de organisatie en uitvoering van PUEV2. Ook deze doelstellingen zijn in paragraaf 2.3 beschreven onder het kopje 'organisatorische versterking en professionalisering'.

2.2 Vertrekpunt voor ambitie en doelen: stand van zaken ultimo 2005

Algemeen

Zoals in hoofdstuk 1 al is aangegeven, zijn provincie, gemeenten, milieudiensten en regionale brandweer de afgelopen jaren geconfronteerd met een aantal nieuwe EV-taken. De aanduiding 'nieuw' is in die zin niet geheel juist, omdat voor die tijd in bijvoorbeeld milieuvergunningen en ruimtelijke plannen natuurlijk ook al rekening gehouden moest worden met het aspect externe veiligheid. Wel is de doorwerking van het aspect externe veiligheid nader geconcretiseerd en geformaliseerd, zoals bijvoorbeeld in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI) en in de Circulaire Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen. De risicoregistratie op grond van het Registratiebesluit is echter een nieuwe taak.

Vanuit dit vertrekpunt is in 2003/2004 PUEV1 opgesteld. Daarin is in Utrecht de nadruk gelegd op een viertal onderdelen van de menukaart:

- Risico-inventarisatie van risicovolle situaties;
- Transport van gevaarlijke stoffen, zoals routing van het vervoer;
- Ruimtelijke ordening en externe veiligheid;
- Verantwoording groepsrisico.

In de uitwerking van PUEV1 is vooral de nadruk gelegd op het 'exploreren' van de 'nieuwe' taken. Kennis opdoen, kennis delen, ervaring opdoen, hulpmiddelen ontwikkelen en beschikbaar stellen, waren belangrijke ingrediënten van PUEV1. Voor wat betreft 'risico-inventarisatie' en 'transport van gevaarlijke stoffen' is daarnaast ook ingezet op de implementatie en uitvoering van taken.

In zijn algemeenheid kan dan ook gesteld worden dat met PUEV1 de structurele uitvoering van EV-taken 'in de steigers' is gezet. Dit vertrekpunt vormt de basis voor PUEV2, waarin de accenten meer en meer komen te liggen op de structurele uitvoering van de EV-taken.

Ditzelfde geldt in feite voor het aspect van organisatie en samenwerking. PUEV1 heeft de betrokken organisaties bij elkaar gebracht: netwerken zijn gegroeid, samenwerking is ook hier 'in de steigers' gezet, professionals weten elkaar te vinden. Ook dit is een goede basis voor PUEV2 waarin, gekoppeld aan de structurele uitvoering van de taken, fors zal worden ingezet op het aantrekken van formatie en uitvoering in samenwerking.

Risico-inventarisatie van risicovolle situaties

Binnen PUEV1 (2004-2005) is veel aandacht besteed aan de invoer van het Risicoregister (RRGS). Kennisoverdracht (wat is RRGS, wat wordt van provincie en gemeenten verwacht, hoe werkt het Risicoregister) en de begeleiding van de invoer van het Risicoregister stonden daarbij centraal.

Voor het project risico-inventarisatie stationaire bronnen is in 2006 voor wat betreft de bedrijven die toen onder het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen vallen (BEVI) de beheersfase aangevangen. Het risicoregister is gevuld met de gegevens over de risicovolle inrichtingen (zeer brandbare, explosieve, giftige stoffen) en wordt vanaf 2006 bijgehouden. In 2007 is geconstateerd dat aanvullende registratie in het RRGS van gegevens t.b.v. gebruik door hulpverlening en ruimtelijke ordening naast de gegevens die wettelijk in het RRGS moeten worden geregistreerd niet zinvol is:

- De hulpverlening beschikt over een zeer uitgebreid bedrijvenbestand waarin de benodigde gegevens zijn verwerkt en dat de hulpverlening afschriften ontvangen van verleende vergunningen. Het RRGS heeft voor de hulpverlening daarom weinig meerwaarde. Dat betekent ook dat er geen behoefte is aan de invoer van gegevens onder de drempelwaarden (boven de drempelwaarden zijn BEVI-inrichtingen, daaronder niet).
- Inmiddels is voorzien in de informatiebehoefte van de ruimtelijke ordening door de totstandkoming van een aandachtskaart waarop risicobronnen, zones, bouwdichtheden en aanwezigheids gegevens zijn vermeld. De gegevens over de inrichtingen worden gehaald uit het gevulde RRGS.

Deze constatering heeft gevolgen voor de doelen RI-D5, RI-D7, RI-D8 en de projecten RI-P4, RI-A2. Deze zijn aangepast in dit programma.

In 2008 is de regeling aangepast waardoor de beheersfase start in 2009. Nieuwe gegevens moesten worden ingevoerd en geautoriseerd. De geautomatiseerde verwerking verliep niet altijd vlekkeloos. In 2008 heeft ca 90% van de bevoegde gezagen de inventarisatie afgerond, geautoriseerd en de risicoinventarisatie goed geborgd in de organisatie. We werken in 2009 naar de 100%.

Externe veiligheid bij vergunningverlening en handhaving

De doorwerking van externe veiligheid in vergunningverlening en handhaving (wet milieubeheer) is niet vanuit PUEV1 gefaciliteerd. De uitvoerende organisaties (provincie, gemeente, milieudiensten) zijn hier afzonderlijk mee aan de slag gegaan. Vanaf 2006 is dit onderdeel ter hand genomen. De acties in het kader van het PUEV 2006-2010 richten zich met name op de vergunningverlening en het Beterzo-traject waarin handhaving van BRZO-bedrijven door samenwerkende partners centraal staat. De overige handhavingsactiviteiten vinden plaats in het kader van de samenwerkingsafspraken die bestuurlijk zijn gemaakt over handhaving. Alle bevoegde gezagen werken op basis van een handhavingsprogramma.

Bij alle nieuwe vergunningaanvragen en bij wijziging van de vergunning wordt vanaf 2006 het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen toegepast. De regionale brandweer reageert actief op adviesverzoeken. Bij ca. 90% van de bevoegde gezagen is externe veiligheid goed geborgd in de organisatie we werken in 2010 naar de 100%.

Voor bestaande vergunningen die niet gewijzigd worden en waarbij geen sprake is van een saneringssituatie (kwetsbare functie binnen de risicocontour van 10-6) geldt dat deze niet hoeven te voldoen aan nieuwe eisen van het BEVI.

De deelnemers hebben een overzicht opgesteld in 2007 waarin is aangegeven in welke mate ook de bestaande vergunningen die formeel niet aangepast hoeven te worden, voldoen aan nieuwe eisen van het BEVI. In 2009 tot en met 2010 wordt gevolgd in welke mate dit aantal bedrijven kleiner wordt door aanpassingen die plaatsvinden. Vanaf 2006 is er sprake van een beheersfase.

Transport van gevaarlijke stoffen

Route gevaarlijke stoffen

Medio 2008 hebben 24 van de 29 gemeenten een route gevaarlijke stoffen ingevoerd. Woerden, Loenen en Vianen moet nog een besluit nemen. Voor een aantal gemeenten geldt dat ontwikkelingen van het landelijk basisnet afgewacht worden voordat een routing wordt vastgesteld. Dit hangt samen met het gegeven dat deze gemeenten aan een doorgaande route liggen waarvoor geen alternatieve route binnen de gemeente aangewezen kan worden (Lopik, De Ronde Venen).

Landelijk basisnet Vervoer Gevaarlijke stoffen

In 2006 is door het rijk in overleg met provincies, gemeenten en bedrijfsleven gestart met de uitwerking van een landelijk basisnet voor vervoer van gevaarlijke stoffen voor rijkswegen, spoorwegen, waterwegen. Doel van dit basisnet is om het vervoer van gevaarlijke stoffen en de ruimtelijke ontwikkelingen zodanig vorm te geven dat er zo min mogelijk risicoknelpunten optreden.

De totstandbrenging van het basisnet vergt meer tijd dan aanvankelijk was gepland. Naar verwachting zal het Basisnet in 2008 voor wegen en vaarwegen zijn afgerond. Daarna zullen de uitkomsten worden vastgelegd in regelgeving (Besluit Transport Externe Veiligheid, en aanpassing. Voor het spoor wordt de afronding voorzien in 2009. Dat betekent dat geplande acties (Opstellen van een provinciale visie in 2007 en doorwerking hiervan in provinciale en gemeentelijke plannen in 2008) in het kader van het PUEV 2006-2010 doorschuiven. In 2009 wordt gestart met de voorbereiding van het provinciale basisnet voor de weg.

Buisleidingen

Voor het transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen is regelgeving in de maak. In 2009 wordt bepaald welke consequenties dit heeft voor het programma.

Structuurvisie externe veiligheid

Vanuit PUEV1 is binnen het project 'verantwoording groepsrisico' een pilot gedaan in de gemeente Veenendaal. In een ander kader is voor een viertal gemeenten in de regio Zuidwest-Utrecht geanalyseerd of een gemeentelijke EV-visie zinvol is. Daarbij is alleen voor de gemeente Nieuwegein geadviseerd een dergelijk kader op te stellen.

In 2006 en 2007 is dit uitgebreid tot Amersfoort, Utrecht.

In 2009 ontwikkelen gemeenten in het kader van de nieuwe Wet op de ruimtelijke ordening een structuurvisie. Dat is een mooie gelegenheid om externe veiligheid daar in goed uit te werken.

Ruimtelijke ordening en externe veiligheid

Dit onderdeel is in PUEV1 opgepakt, met de nadruk op het zich eigen maken van de problematiek en het ervaring opdoen met de doorwerking van externe veiligheid (Besluit externe veiligheid inrichtingen en Circulaire Risiconormering Vervoer Gevaarlijke Stoffen) in ruimtelijke plannen. Er zijn pilotprojecten uitgevoerd: Amersfoort-Isselt, Woerden (LPG-station), Zeist-Den Dolder-noord, Woudenberg (bedrijventerrein parallelweg) en Utrecht-Vechtse Banen. Op basis daarvan is een procesbeschrijving en een handreiking opgesteld. De opgedane ervaringen zijn ook meegenomen in de provinciale Leidraad bestemmingsplannen die gebruikt wordt voor het toetsen van bestemmingsplannen.

De in 2005 ontwikkelde handreikingen, de opgedane ervaringen in projecten en de gemaakte samenwerkingsafspraken zijn vanaf 2006 geïmplementeerd. In 2007 is voor professioneel gebruik een aandachtkaart ontwikkeld waarop risicobronnen, invloedsgebieden, zones, ruimtelijke ontwikkelingen en bebouwingsdichtheden staan vermeld die gebruikt kunnen worden bij de ontwikkeling van ruimtelijke plannen.

In 2007 is de samenwerking tussen provincie, milieudiensten, veiligheidsregio en gemeenten versterkt waar het gaat om de advisering over externe veiligheid t.a.v. ruimtelijke plannen.

In 2008 en de jaren daarna wordt dit gecontinueerd en vastgesteld of er sprake is van een adequate doorwerking van externe veiligheid in ruimtelijke plannen. Dit wordt bepaald door in 2008 vast te stellen welk percentage van de aan de provincie voorgelegde ruimtelijke plannen een adequate uitwerking bevat van het onderwerp externe veiligheid. De doelstelling voor 2008 was dat in 75% van de aan de provincie voorgelegde ruimtelijke plannen externe veiligheid adequaat is verwerkt en dus naar verwachting ook goed is geborgd in de organisatie. We streven ernaar dat in 2010 in alle ontwerp bestemmingsplannen externe veiligheid goed is verwerkt en dat externe veiligheid bij alle gemeenten goed is geborgd in de organisatie.

Verantwoording groepsrisico

De verantwoording van het groepsrisico is natuurlijk direct gekoppeld aan twee andere onderdelen van de menukaart: externe veiligheid en vergunningverlening en handhaving en ruimtelijke ordening en externe veiligheid. In het kader van het PUEV1-project is een praktische handreiking opgesteld voor het omgaan met de verantwoordingsplicht, er zijn pilots uitgevoerd op basis waarvan bouwstenen beschikbaar zijn gekomen voor een maatschappelijke afweging, er is onderzoek gedaan naar de beschikbaarheid van basisinformatie die nodig is voor de verantwoording van het groepsrisico (en de verbetering daarvan) en er zijn voorstellen gedaan om (binnen PUEV2) de verantwoording van het groepsrisico verder te ondersteunen.

In 2006 en 2007 is zowel in provinciaal als interprovinciaal verband expertise opgebouwd en is de adviesrol van de brandweer verder uitgewerkt.

In de ruimtelijke plannen en de milieuvergunningen worden de zelfredzaamheid en bereikbaarheid nog niet altijd voldoende uitgewerkt.

In 2008 wordt aan de hand van ervaringen die de brandweer heeft met de verwerking van het groepsrisico in vergunningen en ruimtelijke plannen bepaald of er een verbetering is opgestreden. De beheersfase zal naar verwachting in 2009 optreden.

Sanering

inleiding

De sanering van risicovolle situaties is niet vanuit PUEV1 ondersteund. Wel is inmiddels ervaring opgedaan in een aantal lopende saneringstrajecten. Bijvoorbeeld Primagaz en een aantal LPG-stations. Tevens is eind 2005 een onderzoek uitgevoerd naar het aantal saneringssituaties, gefinancierd door de provincie. Dit inzicht vormde het vertrekpunt voor nadere actie in PUEV2.

PUEV 2006-2010

Voor 2010 moeten inrichtingen voldoen aan de wettelijk norm voor het plaatsgebonden risico uit het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI). In 2006 is er een saneringsprogramma opgesteld, dat daarna jaarlijks wordt aangepast. Voor de uitvoering van het saneringsprogramma zijn uren gereserveerd. Met de lpg-branche zijn afspraken gemaakt dat deze voor lpg-tankstations de sanering zal organiseren en financieren.

De middelen voor de saneringen zelf vallen buiten de programmafinanciering. Hiervoor heeft het rijk een apart budget.

De doelstelling om in 2007 de urgente saneringen af te ronden is gerealiseerd in 2007. Met urgente saneringen wordt bedoeld situaties waarbij er kwetsbare functies zich bevinden in de 10-5 contour van het plaatsgebonden risico.

Naar verwachting zal de doelstelling om in 2010 de minder urgente saneringen (=kwetsbare functies in de 10-6 contour van het plaatsgebonden risico) te realiseren volgens planning worden gehaald. Bij ca. 70% van de bevoegde gezagen is de sanering afgerond.

Dan blijft over de categorie van situaties waarbij het groepsrisico wordt overschreden maar niet het plaatsgebonden risico. Het gaat met name om saneringen rond tankstations. De LPG branche heeft met de Minister van VROM een convenant afgesloten dat de LPG branche deze saneringen zal realiseren. Veel pompstationhouders geven aan dat zich niet gebonden achten aan het convenant. De problematiek is aangekaart bij het Ministerie van VROM, die zich beraadt op vervolgstappen.

Risicocommunicatie

Er is een provinciesite gemaakt voor het PUEV.

Dit onderwerp was de eerste jaren van het programma op landelijk niveau nog sterk in beweging, waarbij de groeiende behoefte aan informatie en openbaarheid van gegevens na Enschede indruiste tegen de groeiende behoefte om met het oog op mogelijke terroristische aanslagen gevoelige informatie niet openbaar te maken. Daarnaast is recentelijk bepaald dat vooral de Veiligheidsregio een taak heeft in de vormgeving van risicocommunicatie. Dit terwijl de rol, taken en verantwoordelijkheden van de veiligheidsregio's nog sterk in ontwikkeling zijn.

De communicatie binnen het programma is thans vooral gericht op:

- kennisoverdracht binnen de organisaties over externe veiligheid;
- het laten zien wat de overheid doet om de kans op calamiteiten te verkleinen;
- de uitvoering van de wettelijk voorgeschreven communicatie (ter inzage legging bestemmingsplannen/vergunningen, aanschrijving omwonenden en inspraak).

Er is in 2007 een plan van aanpak uitgewerkt.

Er is een provinciesite voor externe veiligheid. Persberichten zijn opgesteld over de voortgang van het programma. Voor de ruimtelijke plannen en de invoering van de routing gelden de wettelijke regels voor bekendmaking, inzage en inspraak. In IPO-verband is een communicatiestrategie ontwikkeld. In 2007 heeft een nulmeting plaatsgevonden naar de risicobeleving van burgers. In 2008 is gestart met het opstellen van een uitvoeringsprogramma. De groei in de inzet voor communicatie zit in de periode tot en met 2009, daarna begint de beheersfase.

Organisatorische versterking en professionalisering

Dit onderdeel van de menukaart beperkte zich binnen PUEV1 tot het programma-management en de bijdrage aan een aantal landelijke PUEV1-projecten.

Vanaf 2006 hangt dit menu-onderdeel hangt nauw samen met het doel van het programma. Er wordt gewerkt aan een structurele formatie, structurele samenwerking, borging van externe veiligheid in werkprocessen, voldoende opleiding en kennisuitwisseling. De kritische massa voor de uitvoering van externe veiligheid zit bij grotere gemeenten, milieudiensten, veiligheidsregio en de provincie. Deze zijn verenigd in een PUEV-proejctgroep die regelmatig bijeenkomt om toe te werken naar een structurele uitvoering. De projectgroep fungeert als een kennisnetwerk waarin informatie en ervaringen worden uitgewisseld. In 2009 zal aan de hand van de ingevulde maatlat externe veiligheid (zie onder) worden bepaald of en zo ja hoe de samenwerking wordt versterkt.

Daarnaast heeft de provincie regelmatig overleg met kleinere gemeenten die niet zijn aangesloten bij een milieudienst.

Op landelijk niveau is er een door IPO-VNG en Rijk in 2007 een maatlat voor externe veiligheid ontwikkeld. In de maatlat is aangegeven welke kennis- en ervaringsniveau nodig is binnen de organisaties die zich bezighouden met externe veiligheid. De invoering is vertraagd. In 2008 wordt bepaald in welke mate provincie en gemeenten voldoen aan de maatlat. In 2009 zal een evaluatie plaatsvinden van de maatlat en worden bepaald op welke wijze de betrokken organisaties er aan kunnen voldoen. Bij het schrijven van dit programma was er nog niet een compleet beeld. Wel is duidelijk dat bij een aantal kleinere gemeenten onvoldoende basiskennis beschikbaar is, die opgelost kunnen worden door intensievere samenwerking met milieudienst of

buurgemeente. Verder kan worden geconstateerd dat door intensievere samenwerking binnen de PUEV projectgroep voldaan kan worden aan die onderdelen waarvoor elke afzonderlijke deelnemer niet helemaal voldoet of niet voldoende kritische massa heeft.

De doelmatigheid wordt ook vergroot door interprovinciale samenwerking via het landelijk netwerk van programmaleiders externe veiligheid. De gezamenlijke provincies stellen jaarlijks ca. € 1 mln beschikbaar. De provincie Utrecht is samen met Zuid-Holland en Brabant belast met de coördinatie van de samenwerking.

2.3 De ambitie uitgewerkt: doelen voor 2010

In deze paragraaf is de ambitie uit paragraaf 2.1 per onderdeel van de menukaart geconcretiseerd in doelen voor 2010 (of eerder). Deze doelen geven aan wat er in 2010 bereikt zal zijn. Door doelen te stellen is het mogelijk om, naast sturing op het succes of falen van de individuele projecten en activiteiten, ook te sturen op het behalen van de gestelde doelen en het realiseren van de ambitie. De sturing op de individuele projecten en activiteiten blijft daarmee weliswaar belangrijk, maar staat ten dienste van het behalen van doelen en realiseren van de ambitie.

Daar waar relevant zijn ook doelstellingen uit het provinciaal milieubeleidsplan (PMP) opgenomen. Deze provinciale doelstellingen zijn 'in lijn' met de gezamenlijke doelstellingen in dit tweede provinciaal uitvoeringsprogramma (PUEV2).

Risico-inventarisatie van risicovolle situaties

Het provinciaal milieubeleidsplan (PMP) zegt het volgende over risico-inventarisatie: "Wij richten ons deze planperiode op het vergroten van het inzicht in risicovolle activiteiten, de verbetering van monitoringsmethodieken en actualisatie van de risico-inventarisatie". Deze provinciale doelstelling werkt door in de doelstellingen voor het programma.

Voor buisleidingen is een nieuwe regeling in de maak. In 2009 zal worden bepaald welke consequenties deze heeft Utrecht.

Inventarisatie conform Registratiebesluit

- RI-D1: eind 2006: alle relevante inrichtingen (reikwijdte Registratiebesluit) zijn door de bevoegde instanties (provincie en gemeenten) goed, volledig (waaronder ook de risicocontouren) en uniform ingevoerd in RRGs. Deze doelstelling is gerealiseerd maar vanwege wijziging in het RRGs start de beheersfase in 2009.
- RI-D2: eind 2006: goede toegankelijkheid en toepasbaarheid voor alle doelgroepen (bevoegde instanties én gebruikers); dit geldt zowel voor het risicoregister (RRGS) als voor de (RRGS-gerelateerde onderdelen van de) provinciale risicokaart (PRK). Het RRGs is met ingang van 2007 goed toegankelijk en de ingevoerde gegevens zijn toepasbaar voor de doelgroepen (zie echter RI-D5). De risicokaart is vanaf 2009 ook goed toegankelijk.
- RI-D3: eind 2006: er zijn afspraken gemaakt over het beheer van het risicoregister door de bevoegde instanties: voor wat betreft organisatie, in financiën en de inbedding in de relevante werkprocessen. Dit is gerealiseerd.
- RI-D4: vanaf 2007: RRGs is in beheer bij de bevoegde instanties (actualiseren/wijzigen, toevoegen/verwijderen). Dit is gerealiseerd.
- RI-D5: 2008: gebruik RRGs bij de diverse doelgroepen (bevoegde instanties én gebruikers) is vanzelfsprekend; dit geldt zowel voor het risicoregister (RRGS) als voor de (RRGS-gerelateerde onderdelen van de) provinciale risicokaart (PRK): Deze doelstelling is vanaf het Programma 2008-

2010 vervallen omdat de hulpverlening beschikt over een zeer uitgebreid bedrijvenbestand waardoor de RRGs voor de hulpverlening geen meerwaarde heeft. Ook voor de ruimtelijke ordening is een beter instrument beschikbaar (aandachtskaart).

- **Nieuwe geformuleerde doelstelling RI-D5;** Vanaf 2008 zal de aandachtskaart voor ruimtelijke ordening worden bijgehouden. Op deze kaart zijn risicobronnen, invloedsgebieden, bebouwingsdichtheden inzichtelijk gemaakt voor professioneel gebruik.

Inventarisatie conform drempelwaarden-tabel

- RI-D6: 2006: exploratie (i.c. bepalen of en zo ja op welke wijze met deze inrichtingen wordt omgegaan) + afspraken over beheer
- **RI-D7: 2007**: inhalen (i.c. invoeren en borgen): Uit RI-D6 is gebleken dat de hulpverlening al beschikt over een uitgebreid bedrijvenbestand waardoor invoer van gegevens beneden de drempelwaarden voor de hulpverlening geen zin heeft. **RI-D7 en RI-D8 zijn vanaf 2008 vervallen.**
- **RI-D8**: vanaf 2008: beheren

Inventarisatie hulpdienst-relevante inrichtingen

- geen doelstelling in het kader van PUEV2

Externe veiligheid bij vergunningverlening en handhaving

Het provinciaal milieubeleidsplan (PMP) zegt het volgende over externe veiligheid bij vergunningverlening: "We realiseren een adequaat niveau van vergunningverlening en handhaving ". Deze provinciale doelstelling werkt door in de doelstellingen voor het programma.

Voor de vergunningverlening:

- VH-D1: 3 jaar na inwerkingtreding BEVI: alle urgente saneringssituaties zijn ook daadwerkelijk gesaneerd. Deze doelstelling is **gerealiseerd in 2007**.
- VH-D2: 2010: alle niet-urgente saneringssituaties zijn (bij voldoende middelen van de Rijksoverheid) ook daadwerkelijk gesaneerd; dit gebaseerd op een saneringsprogramma. Dit zal naar verwachting in 2010 worden gerealiseerd.
- VH-D3: Vanaf 2006: beheersituatie: doorwerking BEVI bij wijziging bestaande vergunningen, daar waar en wanneer noodzakelijk ('ambtshalve'); eventueel aan de hand van genormeerde actualisatiefrequentie (eenmaal per x jaar). Voor de BRZO-bedrijven geldt het 'Beterzo'-traject. Deze **doelstelling is gerealiseerd v.w.b. nieuwe vergunningen en wijziging van vergunningen**. Tijdens de looptijd van het programma wordt bepaald bij welke bestaande vergunningen die niet gewijzigd worden een ambtshalve aanpassing zal plaatsvinden.
- VH-D4: Vanaf 2006: beheersituatie: doorwerking BEVI bij behandeling nieuwe aanvragen, daar waar en wanneer aan de orde (initiatief bedrijf: uitbreiding, wijziging, nieuw). Voor de BRZO-bedrijven geldt het 'Beterzo'-traject'. **Dit is gerealiseerd**.
- VH-D5: Vanaf 2006 zal de regionale brandweer actief reageren op de adviesverzoeken betreffende de verantwoordingsplicht. **Dit is gerealiseerd**.

Transport van gevaarlijke stoffen, zoals routing van het vervoer

Het provinciaal milieubeleidsplan (PMP) zegt het volgende over transport van gevaarlijke stoffen: "In 2005 is er een totaalbeeld van routing van transport, knelpunten en maatregelen om het transport veiliger te maken. In de planperiode wordt een provinciedekkend routenet gerealiseerd voor het wegverkeer". En: "Daarnaast

onderzoeken we alternatieven voor gevaarlijke weg- en railtransporten door dichtstedelijk gebied en beïnvloeden het rijksbeleid voor wat betreft regelgeving en monitoring van transportrisico's en sanering van overschrijdingen van groepsrisico en plaatsgebonden risico". Deze provinciale doelstellingen werken door in de doelstellingen voor het programma.

Vanaf 2010 wil de provincie een aanmerkelijke verbetering van externe veiligheid realiseren op het gebied van transport: handhavingsactiviteiten starten, knelpunten reduceren met 50%.

In 2010 hebben we een beheersituatie bereikt:

- TG-D1: In 2007 is er een provinciale visie voor het transport van gevaarlijke stoffen over de weg ter uitwerking van het PVVP en het PMP en in relatie tot landelijke ontwikkelingen als de Nota Vervoer Gevaarlijke Stoffen en het landelijk basisnet (inclusief resultaat ketenstudies): Deze doelstelling **verschuift naar 2009 i.v.m. vertraging in de totstandkoming van het landelijke basisnet.**
- TG-D2: Vanaf 2007 werkt deze visie door in vervoersplannen en vervoersbesluiten van provincie en gemeenten. Deze doelstelling **verschuift naar 2009 i.v.m. vertraging in de totstandkoming van het landelijke basisnet**
- TG-D3: Er is vanaf 2007 een provinciedekkende route gevaarlijke stoffen ingesteld en geïmplementeerd, in goede aansluiting op routing in buurprovincies / -gemeenten (uitgaande van routing in 2/3 van de Utrechtse gemeenten) én het landelijk basisnet (inclusief resultaat ketenstudies). **Deze doelstelling is gerealiseerd in 2007.**
- TG-D4: **De routing wordt vanaf 2008 actief gehandhaafd.**
- TG-D5: Organisatorische randvoorwaarden: vanaf 2007 er is voldoende kennis, capaciteit en samenwerking om de ontwikkelde visie en doelstellingen te kunnen realiseren. **Deze doelstelling is gerealiseerd.**
- TG-D6: Er zijn heldere verantwoordelijkheden gedefinieerd (inzet van rijksoverheid is hiervoor nodig). Deze doelstelling hangt samen met de totstandkoming van het landelijk basisnet.

Structuurvisie externe veiligheid

- SV-D1: In 2006 beschikt de provincie over een gebiedsgericht toetsingskader voor externe veiligheid die voor gemeenten richtinggevend is en een handreiking vormt voor de ruimtelijke planontwikkeling, ter uitwerking van het Streekplan en de Nota externe veiligheid. **Dit is gerealiseerd.**
- SV-D2: Vanaf 2006 geven gemeenten, in samenwerking met de regionale brandweer, uitwerking aan een visie op de wijze waarop zij externe veiligheid in ruimtelijke ontwikkeling, verkeer en vervoer en hulpverlening willen vormgeven; de vorm van deze visie (beleidsvisie EV, structuurvisie EV, inbedding EV-beleid in structuurplan of beleidsplan openbare orde en veiligheid, beleidsregels EV) is afhankelijk van wenselijkheid (wat wil een gemeente) en momentum (bijvoorbeeld aansluitingsmogelijkheid op structuurplan of beleidsplan openbare orde en veiligheid). De realisatie van deze doelstelling wordt bepaald aan de hand van bestemmingsplannen die aan de provincie worden aangeboden. **In 2008 wordt getoetst of de doorwerking voldoende is.**
- SV-D3: De EV-visie werkt volwaardig door in EV-relevante besluiten op het gebied van ro, milieu, hulpverlening, verkeer en vervoer en economie. De realisatie van deze doelstelling wordt bepaald aan de hand van bestemmingsplannen die aan de provincie worden aangeboden. **In 2008 wordt getoetst of de doorwerking voldoende is.**

Ruimtelijke ordening en externe veiligheid

Het provinciaal milieubeleidsplan (PMP) zegt het volgende over de relatie tussen ruimtelijke ordening en externe veiligheid: "Wij passen een externe veiligheidstoets toe op ruimtelijke ingrepen en beschermen kwetsbare bestemmingen door zonering en locatiebeleid". En: "Ter voorkoming van nieuwe knelpunten verfijnen we de ambities voor externe veiligheid per gebiedstype. Voor risicovolle bedrijven ontwikkelen we een kanskaart, met daarop aangegeven op welke locaties risicovolle bedrijven het best gesitueerd kunnen worden". Deze provinciale doelstellingen werken door in onderstaande doelstellingen voor het programma.

- RO-D1: Externe veiligheid is een vanzelfsprekend en transparant thema in het totstandkomings-, afwegings- en besluitvormingsproces van ruimtelijke plannen; dit betreft (minimaal) de doorwerking van BEVI en C-RNVGS; de EV-overwegingen zijn bij voorkeur in een EV-paragraaf vastgelegd. In 2008 zal bepaald worden of er een substantiële verbetering is opgetreden.
- RO-D2: Dit proces wordt vanaf 2006 ingezet, gekoppeld aan het actualisatie-regime van (provinciale en gemeentelijke) ruimtelijke plannen; **Deze doelstelling wordt vanaf 2006 gerealiseerd maar loopt door gedurende de duur van het programma.**
- RO-D3: Vanaf 2007 beschikken de afdelingen RO van de gemeenten over voldoende basiskennis aangaande EV: **Deze doelstelling is als volgt aangepast: in 2008:** Vanaf 2008 weten de afdelingen ruimtelijke ordening van gemeenten dat ze ervoor moeten zorgen dat externe veiligheid adequaat moet worden meegenomen en verwerkt in ruimtelijke plannen en hoe ze een goede inbreng kunnen realiseren. Het is namelijk niet nodig dat de RO-afdelingen zelf de externe veiligheidskennis in huis hebben. Belangrijker is dat er tijdig overleg plaatsvindt met de EV-specialisten.
- RO-D4: Vanaf 2006 zal de regionale brandweer actief reageren op de adviesverzoeken betreffende de verantwoordingsplicht. **Deze doelstelling is gerealiseerd.**

Verantwoording groepsrisico

- GR-D1: In 2006 beschikken de provincie, gemeenten en de regionale brandweer over een duidelijke visie hoe –in zijn algemeenheid- om te gaan met de verantwoording van het groepsrisico, al dan niet vastgelegd in de (structuur-)visie externe veiligheid. **Die visie is gerealiseerd.** Het onderwerp is echter nog erg in ontwikkeling landelijk gezien. In IPO-verband wordt de adviesrol van de brandweer verder uitgewerkt. Naar verwachting zal in 2008 de visie worden aangepast.
- GR-D2: In 2006 beschikken de provincie, gemeenten en de regionale brandweer over een praktische handreiking betreffende het –op casusniveau- effectief en efficiënt omgaan met de verantwoordingsplicht: kwaliteitsborging, organisatie, praktische wenken en handvaten. **Dit is gerealiseerd. Zie ook bij GR-D1.**
- GR-D3: De visie werkt door in beleidsplannen op het gebied van milieu, ruimte, hulpverlening, verkeer en vervoer en economie. Zie GR-D1. Dit wordt in 2009 bepaald.
- GR-D4: Visie en handreiking werken door in concrete besluiten over milieuvergunningen en ruimtelijke plannen. Zie GR-D1.

Sanering

Het provinciaal milieubeleidsplan (PMP) zegt het volgende over sanering: "In 2005 hebben wij een saneringsplan voor risicovolle activiteiten opgesteld, gebaseerd op de saneringsplannen van de gemeenten". Deze doelstelling is in het programma doorgeschoven naar 2006, met de volgende doelstellingen als vervolg.

- SA-D1: De op grond van BEVI te sanering inrichtingen is in 2010 voltooid:
 - eind 2007: sanering situaties binnen de 10-5 PR-contour (urgent); Dit is gerealiseerd.
 - eind 2010: sanering situaties binnen de 10-6 PR-contour (minder urgent, bij voldoende middelen van de Rijksoverheid)
- SA-D2: Er ontstaan geen nieuwe saneringssituaties meer : Zolang de rijksoverheid de verlening van de bouwvergunning niet heeft gekoppeld aan het BEVI en de risiconormering voor het vervoer van gevaarlijke stoffen kunnen er nieuwe saneringssituaties ontstaan. Het is ondoenlijk om alle bestemmingsplannen alleen voor het onderwerp externe veiligheid te actualiseren. Echter in de praktijk zijn er nog geen knelpunten gesignaleerd.

Risicocommunicatie

Het provinciaal milieubeleidsplan (PMP) zegt het volgende over risicocommunicatie: "Burgers in de provincie Utrecht bieden wij inzicht in externe veiligheidsrisico's en in de overheidsactiviteiten die in Utrecht plaatsvinden ter vermindering van risico's verbonden aan externe veiligheid". En: "Burgers maken zich zorgen om de risico's in hun omgeving. Soms is dit terecht, soms ook is deze zorg onterecht. We willen burgers een realistisch beeld schetsen van de risico's in hun omgeving. Hiertoe ontwikkelen we een communicatieplan, gericht op voorlichting van burgers en bedrijven, en voeren dit plan uit." Deze doelstellingen zijn in het programma vertaald in de volgende doelstellingen.

- RC-D1: Algemeen: Deze doelstellingen worden in 2009 en 2010 gerealiseerd.
 - Risicocommunicatie over externe veiligheid wordt gevoerd in de brede context van integrale veiligheid
 - Risicocommunicatie wordt gedifferentieerd aangeboden: algemeen/globaal én diepgaand/gedetailleerd
 - Communicatiedeskundigen (voorlichters e.d) en professionals (RO, milieu en verkeer en vervoer) bij de bevoegd gezagsinstanties en hun bestuurders zijn op de hoogte van de mogelijkheden voor risicocommunicatie over externe veiligheid en de momenten waarop deze communicatie (algemeen en specifiek) kan worden ingezet
 - zowel RRGs als de model-risicokaart (MRK) zijn beschikbaar en toegankelijk voor burgers en professionele gebruikers.
 - Op basis van een heldere boodschap via de daarvoor beschikbare media, kunnen burgers voldoende op de hoogte zijn van de risico's ten gevolgen van productie, opslag en vervoer van gevaarlijke stoffen.
 - Op basis van een heldere boodschap via de daarvoor beschikbare media, kunnen burgers voldoende op de hoogte zijn van het risicobeleid van provincie en gemeenten ten aanzien van externe veiligheid
- RC-D2: Specifiek:
 - Bevoegde gezagen beschikken over een communicatiestrategie voor concrete situaties en passen deze toe bij EV-relevante besluiten op het gebied van milieu, ruimte en verkeer en vervoer.

Organisatorische versterking en professionalisering

- OP-D1: In 2009 is de structurele capaciteit voor de uitvoering van het externe veiligheidsbeleid bij de in het programma participerende organisaties aantoonbaar toegenomen tot minimaal 75% van het voor PF2 op jaarbasis beschikbare budget. Deze doelstelling is in 2007 bijna gerealiseerd (ca.72% besteding t.b.v. formatie). In 2008 is de geplande besteding voor formatie bijna 84%.
- OP-D2: In 2009 is, op grond van inhoudelijke (complexiteit taakuitvoering), organisatorische (autonomie van taakuitvoering, kritische massa voor adequate uitvoering) en bestuurlijk (draagvlak) argumenten, een samenwerking gegroeid op een effectief en efficiënt schaalniveau, die bestendig is voor de toekomst
- OP-D3: In 2007 is de doorwerking van EV in het provinciaal en gemeentelijke beleid en in de uitvoering van de EV-taken geborgd in de relevante werkprocessen (uniform en afgestemd). De realisatie van deze doelstelling is mede afhankelijk van de uitkomsten van de maatlat externe veiligheid..

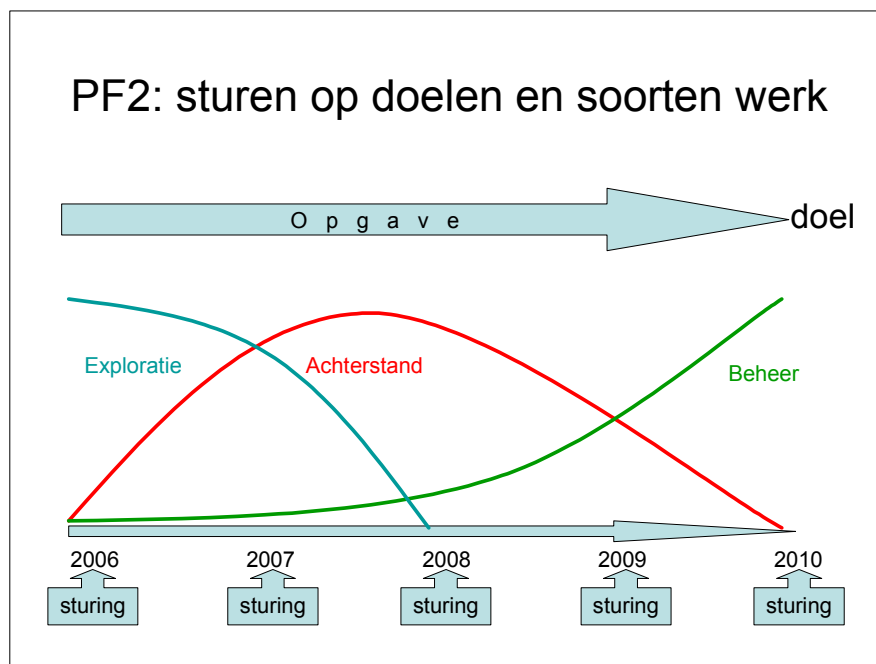
VAN AMBITIE EN DOELEN NAAR DE UITVOERING: PROJECTEN EN ACTIVITEITEN

Algemeen

Ambitie en doelen (hoofdstuk 2) zijn bepalend voor de vraag welke projecten en activiteiten nodig zijn. In de beweging van 'nieuwigheid naar routine' (zie paragraaf 1.1) worden de volgende ontwikkelingsstappen onderscheiden:

- Exploreren: kennis nemen, leren, ervaring opdoen, inventariseren; veelal in de vorm van projecten;
- Implementeren en achterstanden inhalen: de uitvoering op orde brengen, op weg naar het adequate niveau; ook hier met een productgerichte insteek;
- Beheren: de uitvoering beheren; veelal met een routinegerichte insteek (activiteiten).

Daarbij ligt het voor de hand dat in de beginjaren nog een aantal projecten nodig is, terwijl in de loop der jaren steeds meer ingezet wordt op het structureel uitvoeren van taken (de activiteiten). In PUEV2 is deze beweging duidelijke zichtbaar. In figuur:

Deze beweging is in dit programma ook nadrukkelijk zichtbaar. De bepaling van de noodzakelijke projecten en activiteiten is gebaseerd op:

- de stand van zaken betreffende de uitvoering van het EV-beleid in zijn algemeenheid en het PUEV1 in het bijzonder (zie paragraaf 2.2);
- de inschatting van de betrokken organisatie in het proces zoals dat in paragraaf 1.2 is beschreven.

In het vervolg van dit hoofdstuk zijn de projecten en activiteiten per onderdeel van de menukaart beschreven en gemotiveerd. Daarbij is tevens zicht gegeven op de planning door de jaren heen.

In de kleuren van het stoplicht (groen, rood, oranje) is aangegeven hoe het project verloopt. Groen wil zeggen het project loopt goed of het doel wordt/is gerealiseerd.

Rood wil zeggen dat het project of het geformuleerde doel niet te realiseren is of aangepast moet worden. Oranje wil zeggen dat er vertraging is opgetreden maar dat het project of het geformuleerde doel wel binnen de duur van het programma is te realiseren.

Risico-inventarisatie van risicovolle situaties

Aanvankelijk was gepland om naast de 'basisgegevens' voor het RRGs die verplicht ingevoerd moeten worden, risico-inventarisatie voor het RRGs ook uit te breiden met bedrijven die niet onder de reikwijdte van het Registratiebesluit vallen ('onder de drempelwaardentabel'), maar die wel risico's met zich meebrengen (bijvoorbeeld houtopslag). In 2007 is besloten om dit niet te doen:

De hulpverleningsdiensten hebben een zeer uitgebreid bedrijvenbestand met de benodigde informatie. Er wordt daarom van afgezien om het RRGs te gebruiken voor de informatiebehoefte van de hulpverleningsdiensten. De projecten RI-P4 en RI-A2 komen daarmee te vervallen.

P/A		2006	2007	2008	2009	2010
Exploreren						
RI-P1	Organisatie: opstellen protocol voor het beheer van het risicoregister (Registratiebesluit: organisatorisch, inbedding in relevante werkprocessen, financieel) + mogelijke verbreding daarvan t.g.v. drempelwaardentabel (afhankelijk uitkomst RI-P2)= afgerond	Zie OP-P1				
RI-P2	Informatie: bepalen informatiebehoefte, kwaliteitseisen, reikwijdte en diepgang t.b.v. drempelwaardentabel= afgerond					
Implementeren: invoer						
RI-P3	Uitvoering: invoer RRGs (vervolg PUEV1)= afgerond					
RI-P4	Uitvoering: invoer drempelwaardentabel					
Beheren						
RI-A1	Uitvoering: beheer RRGs (conform RI-P1)					
RI-A2	Uitvoering: beheer drempelwaardentabel (conform RI-P1 en RI-P2)		Zie RI-A1			
A	Uitvoering: communicatie over RRGs en drempelwaardentabel	Zie 'risicocommunicatie'				

Externe veiligheid bij vergunningverlening en handhaving

Voor bestaande vergunningen die niet gewijzigd worden en waarbij geen sprake is van een saneringssituatie (kwetsbare functie binnen de risicocontour van 10-6) geldt dat deze niet hoeven te voldoen aan nieuwe eisen van het BEVI.

De deelnemers hebben een overzicht opgesteld in 2007 waarin is aangegeven in welke mate ook de bestaande vergunningen die formeel niet aangepast hoeven te worden, voldoen aan nieuwe eisen van het BEVI. De wijzigingen worden bijgehouden waarbij

jaarlijks wordt bezien welke vergunningen zijn aangepast aan de nieuwe eisen van het BEVI.

In 2007 is een werklastonderzoek uitgevoerd. Externe veiligheid is geborgd in de uitvoering van de vergunningverlening. Bij wijziging van vergunningen en bij verlening van nieuwe vergunningen wordt het BEVI toegepast.

Ten behoeve van de handhaving van BRZO inrichtingen zijn in 2007 en 2008 samenwerkings-afspraken gemaakt. De provincie Utrecht voert de BRZO taken uit voor de gemeenten Nieuwegein, Rhenen, Almere en de provincie Flevoland. De samenwerking met Gelderland en Overijssel is versterkt. Het gaat daarbij om het regionaal afstemmen van de inspecties met provincies rijk, brandweer, opleiding, het elkaar kunnen vervangen, kennisuitwisseling.

T.a.v. VH-P3 is van belang dat er een Maatlat EV in ontwikkeling is die in 2008 ingevoerd moet worden en dat in 2008 getoetst zal worden of het kennisniveau van de medewerkers bij de deelnemers voldoende is.

P/A		2006	2007	2008	2009	2010
Exploreren						
VH-P1	Informatie: inzicht in actualiteit Wm-vergunningen voor wat betreft EV= afgerond					
VH-P3	Organisatie: werklastonderzoek vergunningverlening en handhaving + borging doorwerking EV in vergunning-verlening en handhaving= afgerond	Zie OP-P1				
VH-P4	Kennis: kennisniveau medewerkers vergunningverlening en handhaving	Zie OP-P3				
Implementeren: saneren						
VH-P	Uitvoering: saneren urgente situaties	Zie 'sanering'				
VH-P	Uitvoering: saneren niet-urgente situaties, op basis van provinciaal saneringsprogramma	Zie 'sanering'				
Beheren						
VH-A1	Uitvoering: wijzigen/actualiseren bestaande Wm-vergunningen voor wat betreft EV (conform VH-P3)					
VH-A2	Uitvoering: behandeling nieuwe Wm-aanvragen voor wat betreft EV (conform VH-P3)	Zie VH-A1				
VH-A3	Implementatie BeteRZO ¹					

¹ De implementatie heeft zowel kwantitatieve als kwalitatieve aspecten. Voor wat de kwantitatieve aspecten vraagt de implementatie van BeteRZO om aanvullende capaciteit voor de provincie Utrecht. Hierin wordt door PUEV2 voorzien (VH-A3). De kwalitatieve aspecten hebben betrekking op opleiding en ervaring, spreiding van kennis en ervaring (over minimaal vier personen) en onderhoud van kennis (op basis van minimaal 10 BRZO-bedrijven). Voor wat betreft opleiding kan worden aangesloten op PUEV2 (OP-P3). Voor wat

Transport van gevaarlijke stoffen, zoals routing van het vervoer

Voor het transport van gevaarlijke stoffen is binnen PUEV1 al veel in gang gezet. PUEV2 richt zich voor dit onderdeel van de menukaart de komende jaren daarom met name op beheer en handhaving van de routing en het opstellen van een provinciale visie n.a.v. de totstandkoming van het Landelijk Basisnet voor het vervoer van gevaarlijke stoffen in 2008 en de uitvoering daarvan in 2009 en 2010.

P/A		2006	2007	2008	2009	2010
Exploreren						
TG-P1	Uitvoering: opstellen provinciale visie transport gevaarlijke stoffen t.a.v. landelijke ontwikkelingen (NVGS, landelijk basisnet) als uitwerking van PVVP en PMP					
TG-P2	Organisatie: uitwerking organisatorische verankering en borging doorwerking EV in 'transport-relevante' werkprocessen	Zie OP-P1				
TG-P3	Organisatie: afspraken maken over handhaving routing gevaarlijke stoffen door bevoegde instanties (organisatorisch, inbedding in relevante werkprocessen, financieel) =					
Implementeren						
TG-P4	Uitvoering: implementatie visie op provinciedekkend routenet (PUEV1)					
TG-P5	Uitvoering: ondersteuning gemeenten bij implementatie van routing (PUEV1)					
Beheren						
TG-A1	Uitvoering: beheer routes gevaarlijke stoffen (conform OP-P1)					
TG-A2	Uitvoering: handhaving routing (conform TG-P3)					
TG-A3	Uitvoering: doorwerking routes gevaarlijke stoffen in provinciale en gemeentelijke plannen en besluiten (ro, verkeer en vervoer, rampenbestrijding)					
TG-A4	Uitvoering: doorwerking provinciale visie transport gevaarlijke stoffen (TG-P1) in provinciale en gemeentelijke plannen en besluiten.					
TG-A5	Uitvoering: monitoring en evaluatie					

betreft 'spreiding' en 'onderhoud' voldoen zowel de gemeenten en milieudiensten als de provincie niet aan de criteria van de maatlat.

Structuurvisie externe veiligheid

Vanaf 2006 zijn door de provincie en door de gemeenten, visies opgesteld voor de doorwerking van externe veiligheid in vraagstukken op het gebied van ruimtelijke ordening, milieu, verkeer en vervoer en hulpverlening. Ook voor 2008 tot en met 2010 zijn er middelen gereserveerd voor dit onderdeel. Met name de Milieudiensten zullen dan actief aan de gang gaan met dit menu-onderdeel. In 2009 zullen veel gemeenten in het kader van de nieuwe WRO een structuurvisie opstellen. Externe veiligheid kan daarin worden meegenomen.

P/A		2006	2007	2008	2009	2010
Exploreren						
Implementeren						
SV-P1	Uitvoering: op- en vaststellen gemeentelijke EV-visies, mede op basis van provinciaal gebiedsgericht toetsingskader (als uitwerking van Streekplan en Nota EV)					
Beheren						
SV-A1	Uitvoering: monitoring en evaluatie					

Ruimtelijke ordening en externe veiligheid

De instrumenten (toetsingskader ivm Streekplan, handreikingen, signaleringskaart externe veiligheid) die gepland zijn voor professioneel gebruik t.b.v. de ruimtelijke ordening zijn afgerond en worden vanaf 2008 beheerd. In 2008 en de jaren daarna wordt nadruk gelegd op het versterken van de samenwerking tussen de externe veiligheids specialisten en de ruimtelijke ordenaars.

In 2007 zijn afspraken gemaakt in de PUEV projectgroep dat de provincie, de veiligheidsregio en de gemeenten/milieudiensten nauwer samenwerken aan de voorbereiding van adviezen over ruimtelijke plannen waarin externe veiligheid aan de orde is.

Aan de hand van de bij de provincie ingediende ruimtelijke plannen wordt in 2008 en de jaren daarna bepaald of de doorwerking van externe veiligheid in ruimtelijke plannen succesvol verloopt. Bepaald wordt welke percentage ruimtelijke plannen een adequate uitwerking van externe veiligheid bevat. Voor 2008 was het streven dat in 75% van de aan de provincie voorgelegde ruimtelijke plannen externe veiligheid adequaat is verwerkt. Aan het eind van 2008 wordt vastgesteld of dat percentage is gehaald. We streven ernaar dat in 2010 tenminste in 100% van de ontwerp bestemmingsplannen externe veiligheid goed is verwerkt en dat bij alle gemeenten externe veiligheid is geborgd in de organisatie.

De actualisatie van ruimtelijke plannen vindt plaats vanaf 2006. Het is niet zo dat ruimtelijke plannen alleen voor het onderdeel externe veiligheid worden geactualiseerd. Het is daarom belangrijk dat de rijksregelgeving zodanig wordt aangepast dat de verlening van de bouwvergunning aan het BEVI kan worden getoetst.

P/A		2006	2007	2008	2009	2010
Exploreren						
RO-P1	Uitvoering: implementatie handreiking / samenwerkingsafspraken uit PUEV1= afgerond	Zie OP-P1				
RO-P2	Kennis: faciliteren basiskennis-EV voor afdelingen RO + ontwikkelen kennis-netwerk 'RO en EV'= afgerond					
RO-P3	Informatie: Opstellen gemeentelijke signaleringskaarten t.b.v. gebruik door RO + opstellen checklist t.b.v. gebruik door RO= afgerond					
Ro-P3A	Bijhouden ruimtelijke aandachtskaart					
RO-P4	Organisatie: werklasteronderzoek RO en EV + borging doorwerking EV in ruimtelijke plannen	Zie OP-P1				
RO-P5	Kennis: uniformeren aanpak personen-dichtheden					
Implementeren: actualiseren						
RO-A1	Uitvoering: actualisatie ruimtelijke plannen voor wat betreft EV, gekoppeld aan gemeentelijk actualiseringsregime. Evaluatie van mate waarin EV adequaat is verwerkt in ruimtelijke plannen uitgedrukt in een percentage + gesprek met gemeenten die EV onvoldoende heeft verwerkt..					
Beheren						
RO-A2	Uitvoering: doorwerking EV in nieuwe ruimtelijke plannen	Zie RO-A1				
RO-A3	Uitvoering: monitoring en evaluatie					

Verantwoording groepsrisico

Dit onderdeel van de menukaart richt zich specifiek op de betrokkenheid van de regionale brandweer bij de verantwoording van het groepsrisico (wettelijke adviestaak), zowel in het milieuspoor als in het ruimtelijk spoor. De instrumenten/handreikingen hiervoor zijn in provinciaal en interprovinciaal verband ontwikkeld. In de PUEV projectgroep zijn afspraken gemaakt over de wijze waarop de samenwerking tussen regionale brandweer en de externe veiligheidsspecialisten bij gemeenten en milieudiensten moet verlopen. In 2008 en de jaren daarna wordt gekeken of dit leidt tot verbetering van het verwerken van zelfredzaamheid en bereikbaarheid in ruimtelijke plannen en milieuvergunningen.

P/A		2006	2007	2008	2009	2010
Exploreren						
GR-P1	Kennis: vervolg project Verantwoording Groepsrisico PUEV1	Zie GR-P2				
Implementeren						
GR-P2	Uitvoering: opstellen visie voor het –in zijn algemeenheid- omgaan met de verantwoording van het groepsrisico, al dan niet als onderdeel (structuur-)visie-EV					
Beheren						
GR-A1	Uitvoering: doorwerking visie op groepsrisico (GR-P2) in concrete provinciale en gemeentelijke besluiten over milieuvergunningen en ruimtelijke plannen: toetsing van ruimtelijke plannen (zie actie RO-A1), evaluatie door de brandweer a.d.h.v. verleende milieuvergunningen					

Sanering

De sanering van risicovolle situaties (op grond van het plaatsgebonden risico) is vanaf 2006, gekoppeld aan de saneringsvereisten en –termijnen uit het Besluit externe veiligheid inrichtingen (BEVI), meteen opgepakt. De uitvoering van de urgente sanering die in 2007 afgerond moeten zijn verloopt volgens planning.

P/A		2006	2007	2008	2009	2010
Exploreren						
SA-P1	Kennis: inventarisatie sanerings-situaties voor wat betreft PR + aansluiting op saneringsinitiatieven van rijk en markt= afgerond	Zie PUEV1				
SA-P2	Kennis: inventarisatie sanerings-situaties voor wat betreft GR (met oriënterende waarde als grens) en op grond daarvan overwegen om ook hiervoor een saneringsdoelstelling te formuleren + aansluiting op sanerings-initiatieven van rijk en markt	Zie PUEV1				
Implementeren: saneren						
SA-P4	Uitvoering: opstellen provincie-breed saneringsprogramma=afgerond					
SA-P5	Uitvoering: opstellen individuele saneringsplannen					
SA-P6	Uitvoering: uitvoering urgente saneringsplannen / realisatie provinciaal saneringsprogramma	Zie SA-P5				
SA-P7	Uitvoering: uitvoering minder-urgente	Zie				

	saneringsplannen / realisatie provinciaal saneringsprogramma	SA-P5				
Beheren						
SA-A1	Uitvoering: monitoring gesaneerde situaties, via 'EV in vergunning-verlening' en 'RO en EV'	Zie 'EV en vergunningverlening' en 'EV en ruimtelijke ordening'				

Risicocommunicatie

In 2007 is een plan van aanpak opgesteld en is een milieuhinder-onderzoek gestart dat begin 2008 wordt afgerond.

In 2008 zal gestart worden met het opdoen van ervaring met de invoering van risicocommunicatie. Na 2010 zal er naar verwachting sprake zijn van een beheerssituatie.

P/A		2006	2007	2008	2009	2010
Exploreren						
RC-P1	Kennis: mobiliseren, informeren en inschakelen communicatiedeskundigen en professionals bij de bevoegd gezag-instanties + bestuurders					
RC-P2	Kennis: peilen en in kaart brengen risico-besef en –beleving burgers (0-meting)=afgerond					
RC-P3	Uitvoering: EV-communicatie voorbereiden (RRGS/MRK, communicatiestrategie en -plan), in aansluiting op landelijke ontwikkelingen					
Inhalen						
Beheren						
RC-A1	Uitvoering: uitzenden van de EV-communicatieboodschap (RC-P3)					
RC-A2	Beheer, evaluatie en actualisatie EV-communicatiestrategie en -plan					
RC-A3	Kennis: monitoring risico-besef en –beleving burgers (vervolgmetingen)					

Organisatorische versterking en professionalisering

In dit onderdeel van de menukaart komt een aantal aspecten binnen de andere, inhoudelijk, onderdelen van de menukaart samen. Het gaat dan over een goed inzicht in de werklust, de borging van de EV-taken in de relevante werkprocessen, training en opleiding en het programma-management.

Daarnaast wordt binnen dit onderdeel, op basis van de uitgangspunten zoals beschreven in hoofdstuk 5 van dit programma, verder handen en voeten geven aan de organisatie voor de uitvoering van PUEV2. Ditzelfde geldt voor het management van het programma en de bijdrage aan de landelijke projecten (zie ook hoofdstuk 5).

In het PUEV 2008-2010 is een nieuw onderdeel "OP-P1a: Implementatie van de maatlat externe veiligheid" ingevoerd.

Nadat de maatlat in 2008 is ingevuld en in het Rijksoverleg Externe Veiligheid is geëvalueerd zal in 2009 worden bepaald wat de consequenties zijn voor de PUEV deelnemers, de organisatieontwikkeling en de scholing.

In IPO-verband wordt in 2009 gewerkt aan versterking van de samenwerking ondermeer op het gebied van kennisuitwisseling, gebruik indicatoren, in beeld brengen van de effecten/resultaten, het versterken van de bestuurlijke aandacht voor externe veiligheid en het bepalen van de verdeelsleutel voor na 2010. De provincie Utrecht zet zich met name in voor het project scholing en de coördinatie van de uitvoering van het gezamenlijk IPO-programma. De gezamenlijke provincies investeren gezamenlijk ca. € 1 mln aan samenwerkingsprojecten.

P/A		2006	2007	2008	2009	2010
Exploreren						
OP-P1	Onderzoek doorwerking EV: werklust, structurele formatie, samenwerking, borging in werkprocessen, opleiding en kennisnetwerk= <i>afgerond</i>					
OP-P1a	Implementatie van de maatlat externe veiligheid. Bepalen van de consequenties van de ingevulde maatlat voor de PUEV deelnemers, de organisatieontwikkeling en de scholing, nadat evaluatie heeft plaatsgevonden van de maatlat in het Rijksoverleg Externe Veiligheid tussen rijk, IPO, VNG					
OP-P3	Training en opleiding					
OP-P4	Organisatieontwikkeling					
Implementeren						
OP-P2	Implementatie resultaten onderzoek P1					
Beheren						
OP-A1	Programmamanagement: monitoring en evaluatie uitvoering programma en samenwerking, gekoppeld aan actualisatie uitvoeringsprogramma					
OP-A2	2,5% bijdrage aan landelijke PUEV2-projecten.					

4 HET UITVOERINGSPROGRAMMA OP EEN RIJ

4.1 Inleiding

De projecten en activiteiten, zoals beschreven in hoofdstuk 3, zijn verder uitgewerkt:

- Kwalitatief: organisatie (trekker, begeleiding, betrokkenen) en omschrijving (doel, vertreksituatie, omschrijving, stappen);
- Kwalitatief: aantal te leveren producten (alleen bij de activiteiten), tijdsinzet en personele en materiële kosten.

Bij de uitwerking van de projecten en activiteiten passen de volgende opmerkingen:

- Het programma omvat alle onderdelen van de menukaart;
- De uitvoering van de verschillende onderdelen van de menukaart is gestart in 2006, met uitzondering van 'risicocommunicatie' (vanaf 2007);
- In het programma is ernaar gestreefd het aantal projecten tot het noodzakelijke te beperken en de projecten bovendien te concentreren in de eerste twee uitvoeringsjaren; dit biedt de mogelijkheid zoveel mogelijk én zo snel mogelijk het beschikbare budget te besteden aan de structurele uitvoering van de EV-taken;
- Bij de kwantificering van de activiteiten zijn aannames gehanteerd betreffende de werklust en de inzet van uren:
 - Hieraan is door de provincie, de regionale brandweer en de milieudiensten een actieve bijdrage geleverd, bijvoorbeeld door aan te geven wat de werklust is en/of wat de (verwachte) benodigde capaciteit is. Op deze wijze sluiten de aannames voor deze organisaties, binnen de kaders van het beschikbare budget, zo goed mogelijk aan bij de behoeften van die organisaties;
 - Voor de ureninzet van de gemeenten is, mede gerelateerd aan de ureninzet van de milieudiensten én kijkend naar de kaders van het beschikbare budget, een inschatting gemaakt.

Dit alles betekent dat bovenstaande aannames zijn gebaseerd op informatie die ten tijde van het opstellen van het programma beschikbaar was. In 2007 is dit inzicht aangescherpt (project OP-P1) en dit heeft geleid tot wat kleine financiële aanpassingen.

- De verdeling van de budgetten over de participerende organisaties is nader uitgewerkt in bijlage 1.

Financien

In een eerste versie van het uitvoeringsprogramma bleek 'de vraag' hoger te zijn dan het beschikbare budget van €782.000, namelijk circa €1.200.000. Met dit beeld als uitgangspunt zijn de volgende keuzes gemaakt:

- 2006-2010: voor de provincie is gerekend met een uurtarief van €70; dit is lager dan het werkelijke uurtarief (de provincie financiert derhalve een deel uit eigen middelen);
- 2006-2010: de provincie financiert een deel van haar kosten uit eigen middelen die in het kader van het Provinciaal Milieubeleidsplan en de Nota Handhaving en veiligheid beschikbaar zijn gesteld.
- 2007-2010: voor de structurele uitvoering van de taken op het gebied van vergunningverlening (VH-A1 en VH-A2) en ruimtelijke ordening (RO-A1 en RO-A2) is er van uitgegaan dat de betrokken organisaties nu reeds in beperkte mate in de benodigde capaciteit voorzien hebben (de doorwerking van EV in vergunningen en

ruimtelijke plannen is immers niet nieuw); daarom zijn de oorspronkelijk geraamde budgetten voor deze activiteiten met 10% teruggebracht.

Voor de gehanteerde tarieven is de volgende differentiatie aangebracht. Het betreft uurtarieven exclusief BTW:

- regionale brandweer en milieudiensten: €70, gebaseerd op de Een hogere uurtarief is mogelijk als de declaratie het voor de regionale brandweer, en milieudiensten gereserveerde budget niet overschrijdt
- gehanteerde uurtarieven in de begrotingen van betrokken organisaties;
- provincie: €70, in de begroting van de provincie wordt een tarief van €90 gehanteerd; dit betekent dat de provincie een deel uit de eigen middelen financiert; Een hogere uurtarief is mogelijk als de declaratie het voor de provincie gereserveerde budget niet overschrijdt
- gemeenten: €60, dit tarief is gebaseerd op de gemiddelde gemeentelijke tarieven die ook in PUEV1 zijn gehanteerd (declaraties van gemeenten mogen niet hoger zijn dan €70). Een hogere uurtarief is mogelijk als de declaratie het voor de gemeente gereserveerde budget niet overschrijdt In de reguliere verantwoording van de uitvoering van PUEV2 worden de werkelijk gemaakte kosten in beeld gebracht en verantwoord ('uren x tarief').

Voor de uitvoering van het programma geldt het uitgangspunt dat de projecten en activiteiten 'in eigen beheer' door de betreffende organisaties worden uitgevoerd; pas indien dat (op onderdelen) onverhoopt niet mogelijk blijkt, zal binnen de beschikbare en geprogrammeerde budgetten, naar externe oplossingen worden gezocht.

Wijzigingen geplande PUEV uitgaven in 2009 t.o.v. het PUEV 2006-2010

Vanwege de vertraagde ontwikkeling van het landelijk basisnet zullen in 2009 nog middelen nodig zijn voor de ontwikkeling van een beleidsvisie. De kosten zullen zoveel mogelijk worden gefinancierd uit provinciale middelen. Middelen die resteren in 2008 kunnen in 2009 ook voor dit doel worden aangewend.

Middelen die gereserveerd zijn voor de ruimtelijke ordening (Zie de RO-activiteiten) kunnen in 2009 ook worden ingezet voor de vaststelling van structuurvisies (SV). Middelen die resteren in 2008 kunnen in 2009 ook voor dit doel worden aangewend.

Nadat in 2009 de Maatlat Externe Veiligheid is ingevuld zal in 2009 worden bepaald welke consequenties hieraan verbonden moeten worden. Dit kan leiden tot verschuivingen in de besteding van middelen.

Voor het transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen is regelgeving in de maak. Dit kan leiden tot verschuivingen in de besteding van middelen in 2009.

4.2 Totaalbeeld op het niveau van de onderdelen van de menukaart

In de bijlage vindt u een gedetailleerd bestedingsoverzicht voor 2009 en 2010.

5 DE PROGRAMMASTRUCTUUR

5.1 Organisatie van de uitvoering

Coördinatie van de uitvoering

De coördinatie van de uitvoering van PUEV2 krijgt vorm via het programma-management. In paragraaf 5.2 is dit nader uitgewerkt. Daarbij zal nadrukkelijk niet alleen gestuurd worden op het succes of falen van de afzonderlijke projecten en activiteiten, maar juist ook op het realiseren van de voor 2010 (of eerder) gestelde doelen.

Opbouw structurele formatie

Zoals al eerder aangegeven, is uitgangspunt voor de uitvoering van het programma dat de projecten en activiteiten 'in eigen beheer' door de betreffende organisaties worden uitgevoerd; pas indien dat (op onderdelen) onverhoopt niet mogelijk blijkt, zal binnen de beschikbare en geprogrammeerde budgetten, naar externe oplossingen worden gezocht.

In bijlage 1 zijn de programma-uren toegedeeld naar de in het programma participerende organisaties. Voor de volgende organisaties heeft dit aantal uren een zodanige omvang (variërend van circa 0,5 tot 1,75 fte. per organisatie), dat deze ingevuld kan worden via structurele capaciteit²: gemeente Utrecht, regionale brandweer (BRUL), milieudienst Noordwest-Utrecht, milieudienst Gewest Eemland, milieudienst Zuidoost-Utrecht, gemeente Utrecht en de provincie Utrecht. In 2010 betreft dit circa 75% van de vanuit het programma beschikbare uren. Het aantrekken van deze formatie zal, na vaststelling van het programma (en rekening houdend met het niet-geïndexeerde budget), zo snel mogelijk geëffectueerd worden. In 2007 is ca. 72% besteed aan formatie. In 2008 en 2009 is begroot dat ca. 84% wordt besteed aan vaste formatie.

Het overige deel van de vanuit het programma beschikbare uren is toegedeeld aan gemeenten. Hier dient zich het vraagstuk van de 'kritische massa' aan, het gaat immers om een beperkt aantal uren per gemeente. Voor de gemeenten in de regio Zuidwest-Utrecht is een onderzoek uitgevoerd waarin dit vraagstuk nader is bekeken. Geadviseerd is de voor de regio beschikbare capaciteit te bundelen en zoveel mogelijk te stationeren bij één gemeente.

In de Regio Zuid-Oost Utrecht zien we dat de gemeenten Rhenen en Wijk bij Duurstede nu ook taken hebben uitbesteed aan de Milieudienst.

Uitbouw samenwerking

De samenwerking in de provincie Utrecht is, met het oog op de uitvoering van EV-taken, al vergaand gestructureerd. De veiligheidsregio (i.c. de regionale brandweer) omvat het gehele provinciale grondgebied en in 3 van de 4 regio's wordt een belangrijk deel van de EV-taken door milieudiensten uitgevoerd. Bovendien heeft de uitvoering van PUEV1,

² Inclusief capaciteit voor BRZO (BeteRZO).

onder regie van de provincie als programmamanager, het provinciaal EV-netwerk gemobiliseerd. Met de uitvoering van PUEV2 en het aantrekken van structurele formatie is deze basis in de loop der jaren alleen maar versterkt. De komende jaren worden benut om de kritische massa en beschikbare kennis/ervaring te versterken. Het gaat daarbij met name om:

- versterking van de samenwerking van de deelnemers binnen de projectgroep
- versterking van de samenwerking van de gemeenten die niet voldoende kritische massa hebben met deelnemers van de projectgroep

De invoering van de Maatlat Externe Veiligheid zal dit proces versterken.

5.2 Programmamanagement

Het programmamanagement regelt de uitvoering van het uitvoeringsprogramma.

Belangrijke aspecten daarin zijn:

- Organisatie;
- Voortgangsbewaking, informatie en communicatie;
- Financiën.

Organisatie

De provincie Utrecht, bij monde van het college van **Gedeputeerde Staten**, is verantwoordelijk voor het Provinciaal Uitvoeringsprogramma Externe Veiligheid-2.

- Het college van Gedeputeerde Staten stelt jaarlijks het uitvoeringsprogramma vast. Het college van Gedeputeerde Staten draagt jaarlijks zorg voor een actualisatie van het uitvoeringsprogramma, waarin steeds het eerstvolgende jaar concreet wordt uitgewerkt en de doorkijk naar de daarop volgende jaren wordt herijkt.
- Het College heeft een programmamanager aangesteld in de provinciale organisatie die uitvoering geeft aan het programma.
- Het college van Gedeputeerde Staten legt op de daartoe bepaalde momenten (zie onderdeel 'voortgangsbewaking') inhoudelijke en financiële verantwoording af aan het ministerie van VROM, met het oog op zowel het realiseren van de gestelde doelen als het met het oog op de daadwerkelijke uitvoering van de projecten en activiteiten; dit met het oog op een afronding van het programma voor 31 december 2010.

Het college van Gedeputeerde Staten is met inachtneming van de verantwoording aan de Minister van VROM bevoegd om:

- Af te wijken van de inhoudelijke lijn van het uitvoeringsprogramma dan wel van specifieke projecten daarbinnen;
- In te grijpen op de leiding van het programma, dan wel de leiding van de projecten en activiteiten, dan wel de ondersteuning binnen de projecten;
- Bij het leveren van slechte prestaties de daarvoor beschikbaar gestelde financiële middelen niet uit te betalen dan wel terug te vorderen.

De gedeputeerde Milieu is aanspreekpunt voor de programmamanager. Het Mandaatbesluit secretaris/diensten is van toepassing.

De **programmamanager** geeft in opdracht van het college van Gedeputeerde Staten, leiding aan de uitvoering van het uitvoeringsprogramma en draagt in die hoedanigheid zorg voor:

- Het aanstellen van projectleiders voor de in het uitvoeringsprogramma opgenomen projecten en activiteiten;
- Het aanstellen van bestuurlijk verantwoordelijken voor de in het uitvoeringsprogramma opgenomen projecten en activiteiten;

- Het doen starten van de in het uitvoeringsprogramma opgenomen projecten en activiteiten, op basis van daartoe in samenwerking met de aangestelde projectleiders en op basis van het vastgestelde uitvoeringsprogramma uit te werken Plannen van Aanpak (inclusief projectbegroting en met aandacht voor de door VROM gestelde voorwaarden en beoordelingscriteria);
- Het continu monitoren van de inhoudelijke (doelen en projecten en activiteiten), planmatige en financiële voortgang van het uitvoeringsprogramma, minimaal gekoppeld aan de vastgestelde voortgangsmomenten (zie onderdeel 'voortgangsbewaking');
 - Het signaleren van knelpunten en voorstellen doen voor het oplossen van deze knelpunten

Regelmatig, zoals bepaald in artikel 9 van de de subsidieregeling, legt het college van Gedeputeerde Staten **verantwoording** af aan het ministerie van VROM aangaande de inhoudelijke, planmatige en financiële voortgang van de uitvoering van het programma. Hiertoe:

- Doen de projectleiders ruimschoots voor de genoemde voortgangsmomenten verslag van de voortgang binnen de in het uitvoeringsprogramma opgenomen projecten en activiteiten; dit op basis van een door de programmamanager aangereikt format en gevoed door een (tijds)verantwoording van de participerende organisaties, dan wel een declaratie van ingeschakelde bureaus;
- Draagt de programmamanager ruimschoots voor de genoemde voortgangsmomenten zorg voor bundeling van de project- en activiteitsverslagen op programmaniveau, dat ter beoordeling en goedkeuring aan het college van Gedeputeerde Staten wordt aangeboden;
- Doet het college van Gedeputeerde Staten tenslotte het voortgangsverslag toekomen aan het ministerie van VROM.

De voortgangsrapportages zijn gebaseerd op een format dat op landelijk niveau in overleg tussen de provincies en het ministerie van VROM is opgesteld.

Financiën

Tussen **het ministerie van VROM en de provincie Utrecht:**

- De gelden voor het uitvoeringsprogramma worden door het college van Gedeputeerde Staten bij het ministerie van VROM aangevraagd, conform het Besluit milieusubsidies en het daartoe beschikbaar gestelde aanvraagformulier;
- De provincie Utrecht ruimt in haar financiële systeem een herkenbare post in voor het uitvoeringsprogramma;
- Voor de financiering van het uitvoeringsprogramma zal door de provincie zoveel als mogelijk gebruik gemaakt worden van de mogelijkheid die door het ministerie van VROM wordt geboden om via voorschotten te werken;
- De bepaling van de kosten voor de uitvoering van de projecten worden gebaseerd op de uitgangspunten die daarvoor in artikel 6 van de 'Subsidieregeling Programmafinanciering EV-beleid andere overheden 2006-2010' zijn gesteld;
- Het college van Gedeputeerde Staten zal zich richting het ministerie van VROM financieel verantwoorden, zoals beschreven onder het onderdeel 'voortgangsbewaking'.

Communicatie:

Communicatie over het uitvoeringsprogramma en de daarin opgenomen projecten en activiteiten vindt plaats langs een drietal lijnen:

- Het beschikbaar stellen van de bovenbeschreven voortgangsverslagen aan alle in het uitvoeringsprogramma participerende organisaties;
- Plaatsen van voortgangsrapportages op de provinciesite en perspublicaties.
- Het daar waar relevant beleggen van informatiebijeenkomsten over één of meerdere projecten of activiteiten.

Ook in interprovinciaal verband zijn en worden instrumentenontwikkeld om de communicatie over externe veiligheid te versterken; vb. WWW.Relevant.nl deze site fungeert als een kennisbank, kennistafels rondom externe veiligheids thema's, publicaties over de voortgang van de gezamenlijke programma's, werkconferenties en publicaties over gezamenlijke IPO projecten.

Tussen de provincie Utrecht, de participerende organisatie en de ingeschakelde bureaus:

- De in het uitvoeringsprogramma participerende organisaties ruimen in hun financiële systeem een herkenbare post in voor het uitvoeringsprogramma;
- De programmamanager draagt zorg voor de betaling van de participerende organisaties, dan wel de ingeschakelde bureaus, op basis van de begroting zoals opgenomen in de Plannen van Aanpak voor de projecten en activiteiten. Daarbij wordt zoveel mogelijk gewerkt met voorfinanciering;
- De programmamanager zal zich richting het college van Gedeputeerde Staten financieel verantwoorden, zoals beschreven onder het onderdeel 'voortgangsbewaking'.

Bijlage 1
Financiële overzichten 2009-2010